

Środa, 12 grudnia 2018 r.

P8_TA(2018)0513

Sprawozdanie roczne w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie sprawozdania rocznego w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (2018/2097(INI))

(2020/C 388/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
  - uwzględniając art. 21 i 36 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
  - uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
  - uwzględniając Akt końcowy Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie z Helsinek z 1975 r., opublikowany przez Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OSCE),
  - uwzględniając Traktat Północnoatlantycki,
  - uwzględniając wspólną deklarację w sprawie współpracy UE–NATO z 10 lipca 2018 r.,
  - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (WP) w sprawie odpowiedzialności politycznej⁽¹⁾,
  - uwzględniając globalną strategię z 2016 r. na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej,
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 7 czerwca 2017 r. pt. „Strategiczne podejście do kwestii odporności w ramach działań zewnętrznych UE” (JOIN(2017)0021),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0392/2018),
- A. mając na uwadze, że unijne środowisko bezpieczeństwa jest obecnie bardziej niestabilne, nieprzewidywalne, złożone i dwuznaczne niż kiedykolwiek od zakończenia zimnej wojny, przy czym zagrażają mu konflikty międzypaństwowe, klęski żywiołowe, terroryzm, państwa upadłe, cyberataki i wojna hybrydowa; mając na uwadze, że obecne polityki unijne mogą nie wystarczać już do promowania stabilności i dobrobytu w sąsiedztwie UE; mając na uwadze, że UE ponosi coraz większą odpowiedzialność za ochronę własnego bezpieczeństwa przy jednoczesnej obronie swoich interesów i wartości;
- B. mając na uwadze, że unijne działania zewnętrzne mają bezpośrednie przełożenie na życie naszych obywateli, zarówno w Unii Europejskiej, jak i poza nią, poprzez wspieranie pokoju, współpracy gospodarczej, bezpieczeństwa i stabilności w obrębie naszych granic i poza nimi, zapobieganie powstawaniu kryzysów i zarządzanie nimi w celu uniknięcia negatywnych efektów rozlania oraz ułatwianie pokojowego rozwiązywania konfliktów;
- C. mając na uwadze, że populacja UE spada i, według prognoz, około roku 2050 ma stanowić jedynie 5 % ludności świata – dla porównania w roku 1960 było to 13 %;
- D. mając na uwadze, że według szacunków ponad połowa przyrostu demograficznego na świecie do roku 2050 przypaść ma na Afrykę – całkowity przyrost na świecie ma wynieść 2,4 mld osób, z czego 1,3 mld w Afryce; mając na uwadze, że koncentracja tego przyrostu w niektórych najbardziej ubogich krajach doprowadzi do szeregu nowych wyzwań, które, jeśli nie zostaną podjęte na tym etapie, będą miały niszczące skutki zarówno dla tych krajów, jak i dla Unii;

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 3.8.2010, s. 1.

Środa, 12 grudnia 2018 r.

- E. mając na uwadze, że do roku 2050 największymi potęgami gospodarczymi świata mogą być Chiny, USA i Indie, które mają jeszcze bardziej zwiększyć swoje wpływy polityczne, podczas gdy w długoterminowej redystrybucji znaczenia gospodarczego i politycznego w gronie największych światowych gospodarek nie będzie żadnego państwa członkowskiego UE i że w związku z tym Unia stanie w obliczu głęboko zmienionej równowagi światowej, co będzie wymagało wznowienia wysiłków w celu wzmocnienia istniejących instytucji globalnego zarządzania;
- F. mając na uwadze, że nowy światowy ład coraz bardziej charakteryzuje się asymetrią i rozszerzaniem w ostatniej dekadzie wpływu wielu podmiotów niepaństwowych, od organizacji pozarządowych broniących praw człowieka, sprawiedliwych stosunków handlowych oraz zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi poprzez ponadnarodowe korporacje wpływające na politykę rządów, aż po aktywistów z mediów społecznościowych, którzy apelują o zmiany demokratyczne; mając na uwadze, że międzynarodowe zorganizowane grupy przestępcze i organizacje terrorystyczne dążą do podważenia zasad demokracji; mając na uwadze, że multilateralizm, do którego Europa jest głęboko przywiązana, jest coraz bardziej kwestionowany, jednak żadne państwo wschodzące ani żaden podmiot niepaństwowy nie mogą narzucić jednej, niekwestionowanej wizji świata;
- G. mając na uwadze, że globalizacja zwiększyła poziom współzależności, a decyzje podejmowane w Pekinie czy w Waszyngtonie mają bezpośredni wpływ na nasze życie; mając jednak na uwadze, że dzięki współzależności opinia publiczna staje się świadoma potrzeby znalezienia ponadnarodowych rozwiązań, aby zająć się ponadnarodowymi problemami, oraz funkcjonowania wielostronnych organizacji w celu poprawy globalnego zarządzania;
- H. mając na uwadze, że niemal jedna czwarta ludności świata żyje w niestabilnych państwach lub społeczeństwach; mając na uwadze, że w coraz większym stopniu stanowią one wyłęgarnię nierówności społeczno-gospodarczych, co w połączeniu ze zmianami klimatu stanowi bezpośrednie wyzwanie dla stabilności, demokracji i pokoju;
- I. mając na uwadze, że aspiracje UE do pełnienia roli światowego przywódcy i wywierania światowego wpływu zostały osłabione przez kryzys finansowy, sposób zarządzania bezprecedensowym kryzysem związanym z migracją i uchodźcami, wzrost eurosceptycyzmu, nasilenie się kryzysów w sąsiedztwie UE, brak spójności polityki zewnętrznej, coraz większy sceptycyzm europejskiej opinii publicznej w zakresie projekcji sił poza granicami, brak skutecznej autonomii strategicznej UE, w związku z czym pojawiła się tendencja reagowania na poszczególne wydarzenia zamiast wpływania na ich przebieg; mając na uwadze, że niemniej jednak UE pozostaje światowym liderem w obszarze standardów regulacyjnych;
- J. mając na uwadze, że niektóre zachodnie demokracje stały się bardziej narażone, protekcyjnistyczne i izolacjonistyczne oraz prezentują postawy ekstremalne, kiedy jedynym sposobem skutecznego stawienia czoła globalnym wyzwaniom jest współpraca wielostronna; mając na uwadze, że potęgi takie jak Chiny czy Rosja próbują wypełnić tę próżnię i dążą do zakwestionowania, a nie wsparcia istniejącego globalnego zarządzania opartego na prawie międzynarodowym; mając na uwadze, że państwa te prezentują odmienne podejście do współpracy na rzecz rozwoju, które nie jest powiązane ze wzmocnieniem rządów prawa ani innymi reformami demokratycznymi;
- K. mając na uwadze, że Wspólny wszechstronny plan działania (JCPOA) z Iranem stanowi znaczące wielostronne osiągnięcie na drodze do stabilnego i pokojowego Bliskiego Wschodu; mając na uwadze, że decyzja prezydenta Trumpa o wycofaniu się z JCPOA i nałożeniu wtórnych sankcji na przedsiębiorstwa europejskie legalnie handlujące z Iranem jest godna ubolewania i podważa europejską suwerenność gospodarczą, podkreślając tym samym problematyczną zależność UE od systemu handlowego opartego na dolarze; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie potwierdziły swoje zobowiązanie na rzecz Wspólnego wszechstronnego planu działania oraz podjęły środki w celu ochrony uzasadnionych europejskich interesów gospodarczych;
- L. mając na uwadze, że ISIS, Al-Kaida i inne międzynarodowe organizacje terrorystyczne nadal stanowią poważne zagrożenie dla Europy i narodów świata;
- M. mając na uwadze, że bezpieczeństwo europejskie opiera się na dążeniu do wspólnej autonomii strategicznej, jak podkreślono w globalnej strategii Unii Europejskiej; mając na uwadze, że ambitna, wiarygodna i skuteczna wspólna polityka zagraniczna musi być wspierana odpowiednimi zasobami i środkami finansowymi oraz musi opierać się na spójnym, terminowym i konsekwentnym podejściu państw członkowskich UE;
1. podkreśla, że nadszedł czas, aby Unia Europejska wzięła swój los w swoje ręce; jest zdania, że UE powinna wejść w swoją rolę pełnoprawnej, suwerennej potęgi politycznej i gospodarczej w relacjach międzynarodowych, pomagając w rozwiązywaniu konfliktów na świecie i kształtując światowy ład; podkreśla zatem, że prawdziwie wspólna europejska polityka zagraniczna i bezpieczeństwa, oparta na strategicznej autonomii i integracji, w tym pod względem możliwości, w dziedzinie przemysłu i operacji, jest konieczna do wspierania naszych wspólnych interesów, jak również naszych zasad i wartości;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

2. jest przekonany, że żadne z państw UE nie jest w stanie samo skutecznie reagować na dzisiejsze globalne wyzwania; uważa, że jeśli państwa członkowskie połączą wysiłki w ramach UE, mogą wywierać na światowej arenie wpływ, którego nie miałyby osobno; jest przekonany, że 28 państw członkowskich, które wspólnie pracują na rzecz spójnego i jednolitego stanowiska i reprezentują 500 mln obywateli, ma silniejszą pozycję w negocjacjach międzynarodowych, w promowaniu praw człowieka i odpowiedzialności oraz w ustanawianiu międzynarodowych przepisów i norm politycznych, demokratycznych, środowiskowych, społecznych i gospodarczych; uważa też, że przy zapewnieniu ochrony europejskiego modelu społecznego globalizacja może dla obywateli Unii stanowić szansę, a nie zagrożenie, co europejscy i krajowi przywódcy muszą zakomunikować w jasny i pozytywny sposób;

3. ubolewa nad tym, że państwa członkowskie zbyt często priorytetowo traktują swoje interesy narodowe, niezależnie od tego, jakie skutki może to mieć na szczeblu europejskim, co podważa jedność, spójność i skuteczność UE, a w rezultacie jej wiarygodność jako globalnego gracza; apeluje o lepszy podział obowiązków, większą solidarność i o zwiększoną koordynację między UE a jej państwami członkowskimi; przypomina o potrzebie zapewnienia wzajemnej spójności różnych dziedzin polityki zewnętrznej Unii oraz spójności tej polityki z innymi strategiami politycznymi obejmującymi wymiar zewnętrzny, a także koordynowania ich z międzynarodowymi partnerami; uważa, że dobra współpraca między państwami członkowskimi jest niezbędna do ochrony naszej demokracji, wspólnych wartości, wolności i standardów społecznych i środowiskowych. podkreśla potrzebę poszerzenia współpracy między państwami członkowskimi, krajami partnerskimi i organizacjami międzynarodowymi;

4. przypomina, że jeśli postrzegamy 28 państw członkowskich jako całość, UE, mająca ponad pół miliarda mieszkańców, jest największą gospodarką świata, a euro jest drugą na świecie najważniejszą walutą rezerwową; podkreśla, że na podstawie łącznych wkładów zapewnianych przez unijne instytucje i poszczególne państwa członkowskie UE jest również czołowym światowym darczyńcą pomocy rozwojowej;

5. podkreśla, że europejskie podejście do stosunków zewnętrznych opiera się na:

- wspieraniu i ochronie uniwersalnych wartości, takich jak pokój, demokracja, równość, praworządność i poszanowanie dla praw człowieka i podstawowych wolności, w tym praw mniejszości;
- wierności zasadom multilateralizmu i ładu międzynarodowego opartego na zasadach oraz wspieraniu systemu ONZ i organizacji regionalnych, takich jak OBWE;
- nacisku na zapobieganie konfliktom i zarządzanie nimi, mediację, pokojowe rozwiązywanie konfliktów, budowanie pokoju i tworzenie instytucji;
- promowaniu zrównoważonego rozwoju, pomocy i współpracy gospodarczej, sprawiedliwego handlu, umów przyjaznych dla klimatu oraz alternatywnych źródeł energii;

6. podkreśla, że UE powinna pozostać wierna swoim zasadom demokracji, praw człowieka i praworządności zapisanym w traktatach; podkreśla, jak istotne jest zweryfikowanie, czy propagowanie tych zasad w krajach trzecich przyniosło efekt oraz czy istnieje możliwość dalszej poprawy; podkreśla, że reputację UE jako promotora tych zasad można zachować tylko wówczas, gdy zapewni ona ochronę i poszanowanie tych zasad we wszystkich państwach członkowskich;

7. ponownie zachęca do rozważenia polityki według zasady „mniej za mniej” wobec tych państw, w których następuje regres w dziedzinach sprawowania rządów, demokracji i praw człowieka; uważa, że UE powinna skuteczniej korzystać ze swoich instrumentów polityki zagranicznej, w tym instrumentów handlowych i rozwojowych, takich jak umowy dwustronne z państwami trzecimi, w przypadkach naruszenia norm demokratycznych i praw człowieka, zapewniając w szczególności, że żadna umowa nie zostanie ratyfikowana, dopóki nie zostaną spełnione kryteria w zakresie praw człowieka; wzywa UE i państwa członkowskie do przyjęcia rozporządzeń w sprawie nielegalnego wzbogacenia, aby zwalczać korupcję w państwach trzecich; przypomina, że sankcje gospodarcze stanowią silne narzędzie dyplomatycznych środków przymusu; zauważa, że w niektórych przypadkach stanowiska Parlamentu dotyczące polityki zagranicznej nie są uwzględniane na szczeblu unijnym, i nalega, aby Rada i ESDZ w większym stopniu brały je pod uwagę;

8. apeluje do ESDZ, Komisji, Rady i do poszczególnych państw członkowskich, by postępowały w sposób strategiczny, stosując zintegrowane podejście i korzystając ze wszystkich dostępnych im środków, w tym handlowych, rozwojowych, dyplomatycznych, cywilnych i wojskowych narzędzi WPBiO, a także komunikacji strategicznej i dyplomacji publicznej, aby umacniać geopolityczne wpływy UE i jej ogólny wizerunek na świecie oraz chronić jej interesy, w tym przez wzmocnienie suwerenności gospodarczej i autonomii strategicznej UE; podkreśla komplementarność, jakie w tym procesie mogą mieć dyplomacja na rzecz ochrony środowiska, dyplomacja kulturalna, dyplomacja akademicka i inne „alternatywne” formy dyplomacji;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

9. apeluje o udostępnienie odpowiednich środków finansowych na działania zewnętrzne UE w kolejnych wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2021–2027, oraz o to, by UE skoncentrowała swoje zasoby na strategicznych priorytetach; przypomina o ważnej roli instrumentów finansowania zewnętrznego UE w realizacji unijnych interesów polityki zagranicznej; podkreśla znaczenie wzmocnienia spójności, skuteczności, zdolności reagowania i elastyczności instrumentów finansowania zewnętrznego; podkreśla potrzebę odpowiedniego zaangażowania Parlamentu w kontrolę instrumentów i strategiczne kierowanie nimi; jest zdania, że coraz poważniejsze wyzwania w sąsiedztwie UE i w innych regionach wymagają przeznaczenia na działania zewnętrzne o wiele większych kwot oraz znacznego wzmocnienia cywilnych misji WPBiO;

10. wzywa ESDZ, aby tworzyła koalicje poświęcone konkretnym zagadnieniom z krajami o zbliżonych poglądach, tak aby wspierać i promować ład międzynarodowy oparty na zasadach, multilateralizm oraz wolny i uczciwy handel, i aby znajdować oparte na współpracy rozwiązania globalnych wyzwań, w tym zmieniającej się równowagi sił; apeluje do ESDZ, aby współpracowała ze wschodzącymi potęgami w zapewnianiu globalnych dóbr publicznych, takich jak pokój i bezpieczeństwo, również biorąc udział we wspólnych operacjach zarządzania kryzysowego i zapobiegania kryzysom na całym świecie, działaniach łagodzących zmianę klimatu, w tym działaniach na rzecz zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi, czystym powietrzem, wodą i nieskażonymi gruntami, a także na rzecz obrony i propagowania praw człowieka i stabilności finansowej; przypomina o znaczeniu stosunków międzyparlamentarnych dla wspierania tych celów;

11. potępia wielokrotne korzystanie przez Rosję z prawa weta w Radzie Bezpieczeństwa ONZ i jest zdania, że podważa to międzynarodowe działania na rzecz pokoju i rozwiązywania konfliktów; zauważa, że impas w Radzie Bezpieczeństwa ONZ utrudnia działania społeczności międzynarodowej i uniemożliwia rozwiązywanie kryzysów; ponownie apeluje do państw członkowskich o wsparcie reformy składu i funkcjonowania Rady Bezpieczeństwa; podkreśla, że UE zobowiązała się do wzmocnienia roli ONZ na arenie międzynarodowej;

12. odnotowuje, że UE odgrywa istotną rolę w deeskalowaniu i rozwiązywaniu kryzysów w polityce zagranicznej – w przypadkach, kiedy niektóre państwa członkowskie obejmują przewodnictwo nad określonymi inicjatywami, pod auspicjami całej Unii, tak jak w przypadku czwórki normandzkiej czy grupy UE3+3 prowadzącej negocjacje z Iranem; uważa, że – przy jednoczesnym dążeniu do wzmocnionej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony w ujęciu długoterminowym – tworzenie, tam gdzie uzna się to za właściwe, tymczasowych koalicji państw członkowskich, które mogą szybko reagować na kryzysy międzynarodowe, mogłoby sprawić, że działania zewnętrzne UE stałyby się bardziej elastyczne i szybciej reagowałyby na zmieniające się sytuacje, zmniejszając presję związaną z koniecznością osiągnięcia powszechnego konsensusu między państwami członkowskimi;

13. z zadowoleniem przyjmuje rosnącą rolę UE, w tym jej cywilnych i wojskowych misji WPBiO, w utrzymywaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom, wzmacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego i odbudowie pokonfliktowej jako środka zapewnienia długotrwałego pokoju; przypomina o większym powodzeniu rozwiązywania konfliktów, gdy formalną rolę w procesie odgrywają kobiety, i apeluje o zwiększenie ich udziału w takich misjach;

14. rozumie, że priorytety polityki uzależnione są od tego, jak bliskie jest dane zagrożenie; wzywa jednakże wszystkie państwa członkowskie, aby przestrzegały zasady solidarności zapisanej w traktatach (art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) i wspólnie podjęły niezbędne działania w odpowiedzi na kryzys migracyjny, tak jak wszystkie państwa członkowskie solidarnie zareagowały na wyzwania gospodarcze i w zakresie bezpieczeństwa, związane z asertywnością Rosji i z Chinami; uważa ponadto, że obecne kryzysy wystawiły na próbę gotowość państw członkowskich do skuteczniejszej współpracy w celu sprostania wspólnym wyzwaniom; apeluje o dalszą pomoc humanitarną i wsparcie dla ludności dotkniętej konfliktem;

15. zauważa, że bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne są ze sobą coraz mocniej związane; podkreśla potrzebę wzmocnienia wewnętrznej odporności UE na ingerencje zewnętrzne oraz ustanowienia z partnerami międzynarodowymi wspólnej strategii, zarówno w odniesieniu do ochrony infrastruktury krytycznej, jak i podstawowych instytucji i symboli naszych demokracji; wspiera Komisję i wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel w dalszym umacnianiu – w ramach strategii zmniejszania ryzyka – odporności UE na ataki terrorystyczne, w szczególności terroryzm dżihadystyczny stanowiący jedno z głównych wyzwań dla bezpieczeństwa publicznego w UE, na radykalizację, nielegalną migrację, wielokrotne wykorzystywanie broni chemicznej, propagandę, kampanie dezinformacyjne w internecie i poza nim, rosyjskie próby przeprowadzenia cyberataków i ingerencji podczas kampanii wyborczych i referendalnych, a także na inne zagrożenia hybrydowe wymagające szybkiej, asertywnej i skoordynowanej reakcji; uważa, że należy podjąć wszystkie możliwe środki, aby uniknąć jakiegokolwiek ingerencji w wybory do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

16. podkreśla, że partnerstwo transatlantyckie stoi w obliczu licznych wyzwań i zakłóceń w perspektywie krótkoterminowej, jednak nadal jest niezbędne dla bezpieczeństwa i dobrobytu po obu stronach Atlantyku; wyraża ubolewanie z powodu stopniowego wycofywania się USA z wielostronnego, opartego na zasadach ładu na świecie, a mianowicie z powodu wycofania się USA z porozumienia paryskiego, Wspólnego kompleksowego planu działania (JCPOA), umowy o Partnerstwie Transpacyficznym (TPP) oraz Rady Praw Człowieka ONZ, z powodu wstrzymania finansowania UNRWA, różnych agencji ONZ i forów wielostronnych oraz operacji pokojowych, a także z powodu ataków USA na Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK); wzywa UE do wykazania się jednością, stanowczością i proporcjonalnością w reakcji na takie decyzje, do potwierdzenia pełnego poparcia dla JCPOA, zapewnienia wymiernych wyników gospodarczych współpracy z Iranem oraz do ochrony europejskich przedsiębiorstw inwestujących w Iranie przed sankcjami ze strony Stanów Zjednoczonych; ponadto wzywa UE do wzmożenia wysiłków w zakresie dyplomacji klimatycznej oraz do włączenia kwestii przystąpienia do porozumienia paryskiego do wszelkich umów handlowych i inwestycyjnych;

17. podkreśla, że inwestowanie w stabilność i dobrobyt na Bałkanach Zachodnich musi nadal stanowić jeden z głównych priorytetów Unii Europejskiej; ponownie powtarza, że europejska perspektywa dla krajów Bałkanów Zachodnich musi prowadzić do ich pełnego członkostwa, o ile spełnią one wszystkie kryteria; podkreśla, że proces rozszerzenia opiera się na zasługach oraz na ścisłych i sprawiedliwych warunkach zgodnie z rygorystycznym stosowaniem kryteriów kopenhaskich, a także nie może być uzależniony od innych czynników, jak tylko od konkretnych rezultatów osiągniętych przez dany kraj w kwestiach takich jak korupcja, praktyki w zakresie prania pieniędzy, przejrzystość i niezależność sądów; podkreśla, jak ważne w tym procesie jest promowanie reform koniecznych do opartego na zasadach i współpracy międzynarodowego ładu politycznego i gospodarczego, z naciskiem na praworządność, poszanowanie praw człowieka, zwłaszcza praw mniejszości, pojednanie i stosunki dobrosąsiedzkie, bezpieczeństwo i migrację, trwały rozwój społeczno-gospodarczy, połączenia transportowe i energetyczne, ochronę środowiska oraz agendę cyfrową;

18. dostrzega znaczenie stabilności wschodniego sąsiedztwa dla stabilności Unii oraz zachęca do rozwoju jeszcze bliższych stosunków z państwami Partnerstwa Wschodniego; apeluje do Komisji i do ESDZ, aby nadal wykorzystywały unijne zdolności do wprowadzania przemian na wschodnich granicach UE, wzmacniały powiązania gospodarcze i w zakresie łączności oraz wykorzystywały umowy handlowe i stowarzyszeniowe, dostęp do jednolitego rynku i zacieśnione kontakty międzyludzkie, w tym poprzez ułatwienia wizowe i liberalizację reżimu wizowego pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów, jako zachęty stymulujące reformy demokratyczne i przyjmowanie europejskich zasad i norm; wzywa ponadto ESDZ do monitorowania procesów demokratycznych w swoim bezpośrednim sąsiedztwie oraz do dopilnowania, by postępy demokratyczne nie były wstrzymywane ani niweczone;

19. potwierdza zobowiązanie UE do wspierania suwerenności, niezależności i integralności terytorialnej partnerów; podkreśla potrzebę rozwiązania wszystkich zamrożonych konfliktów zgodnie z prawem, normami i zasadami międzynarodowymi, potrzebę zwiększenia wsparcia dla osób dotkniętych konfliktami, osób wewnętrznie przesiedlonych i uchodźców oraz potrzebę przeciwdziałania próbom destabilizacji podejmowanym przez państwa trzecie, w szczególności przez Rosję; ponownie potępia bezprawną aneksję Krymu przez Rosję oraz interwencję wojskową we wschodniej Ukrainie; wzywa do nieustawiania w wysiłkach na rzecz wdrożenia porozumień mińskich i apeluje o to, by sankcje UE wobec Rosji obowiązywały tak długo, jak długo Rosja nie będzie stosowała się do tych porozumień; potępia ponadto dalszą militaryzację i pogarszającą się sytuację w zakresie bezpieczeństwa i sytuację humanitarną na okupowanych terytoriach gruzińskich Abchazji i Regionu Cchinwali/Osetii Południowej oraz wzywa Rosję do wypełnienia zobowiązań na mocy wynegocjowanego przy wsparciu UE porozumienia o zawieszeniu broni z 2008 r.;

20. przypomina, że Morze Śródziemne wyznacza granicę, wzdłuż której występują jedne z największych nierówności na świecie; ponownie podkreśla pilną potrzebę pobudzenia sprawiedliwego rozwoju gospodarczego i społecznego w południowym basenie Morza Śródziemnego i w Afryce Subsaharyjskiej oraz wspierania krajów w eliminowaniu podstawowych przyczyn niestabilności, takich jak konflikty zbrojne, niedemokratyczne i nieskuteczne zarządzanie, korupcja i zmiana klimatu, poprzez tworzenie lokalnych możliwości gospodarczych, zwłaszcza dla ludzi młodych i kobiet, w szczególności w krajach pochodzenia migrantów, nawiązywanie kontaktów z odpowiednimi podmiotami w terenie i angażowanie społeczności lokalnych; odnotowuje propozycję przewodniczącego Komisji Jean-Claude'a Junckera dotyczącą stworzenia nowego Sojuszu Afryka-Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy oraz jego inicjatywę na rzecz połączenia różnych umów handlowych między Europą a Afryką w jedną międzykontynentalną umowę o wolnym handlu, przy czym inicjatywa ta może okazać się sukcesem tylko wtedy, gdy przedstawi się ją jako partnerstwo gospodarcze między równymi partnerami i jeśli uda się utworzyć skuteczne otoczenie sprzyjające biznesowi i inwestycjom; zachęca UE, by wykorzystwała inne mechanizmy EPS do pogłębienia współpracy z państwami partnerskimi w ramach południowego sąsiedztwa i z kluczowymi partnerami regionalnymi w kwestiach regionalnych, takich jak dobre rządy, bezpieczeństwo, energia czy przeciwdziałanie zmianie klimatu; ponownie wyraża poparcie dla unijnego obszaru stabilizacji WPBiO i wzywa do jego wzmocnienia;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

21. podkreśla, że UE musi odgrywać czołową rolę na Bliskim Wschodzie i w Zatoce Perskiej dzięki swojej decydującej sile przekonywania oraz dzięki pełnemu wdrożeniu wszystkich istniejących układów o stowarzyszeniu; wyraża głębokie ubolewanie z powodu decyzji rządu USA o przeniesieniu ambasady amerykańskiej w Izraelu z Tel Awiwu do Jerozolimy; wzywa UE do odegrania wiodącej roli we wznowieniu rzeczywistego procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie z myślą o przyjęciu rozwiązania dwupaństwowego; potwierdza nadrzędną rolę prowadzonego przez ONZ procesu genewskiego w rozwiązaniu konfliktu w Syrii, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254; potępia poparcie Rosji i Iranu dla reżimu Baszara al-Asada, jego zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości oraz wzywa UE i państwa członkowskie do dołożenia wszelkich starań, aby położyć kres zbrodniom przeciwko ludności syryjskiej, a przede wszystkim używaniu przeciwko niej broni chemicznej;

22. potępia poważne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka przez wszystkie strony w Jemenie, w tym masowe ataki na ludność cywilną prowadzone przez koalicję pod przywództwem Arabii Saudyjskiej i przez rebeliantów Huti; domaga się natychmiastowego zniesienia blokady Jemenu i wzywa wszystkie strony konfliktu do wznowienia dialogu pod auspicjami ONZ i do podjęcia wysiłków na rzecz trwałego zawieszenia broni; z zadowoleniem przyjmuje decyzję rządów Niemiec, Danii i Finlandii o wstrzymaniu sprzedaży broni Arabii Saudyjskiej; apeluje o ogólnounijne sankcje wobec osób odpowiedzialnych za zamordowanie saudyjskiego dziennikarza Dżamala Chaszukdziego;

23. podkreśla, że wzmocnienie bezpieczeństwa regionalnego w regionie Oceanu Indyjskiego i Oceanu Spokojnego ma krytyczne znaczenie dla interesów UE i jej państw członkowskich; wzywa wszystkie zainteresowane strony w regionie do rozwiązywania sporów za pomocą środków pokojowych oraz do powstrzymania się od działań jednostronnych, by zmienić status quo, w tym na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim, w celu zagwarantowania bezpieczeństwa regionalnego; zachęca do szybkiego wznowienia rozmów dwustronnych między Chinami a Tajwanem i ponownie wyraża poparcie dla znaczącego udziału Tajwanu w międzynarodowych organizacjach, mechanizmach i działaniach; popiera środki mające na celu pogłębienie stosunków między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a partnerami w Azji oraz zachęca do współpracy gospodarczej, dyplomatycznej i w obszarze bezpieczeństwa;

24. w związku z niedawnymi wyborami prezydenckimi i parlamentarnymi w regionie potwierdza swoje zobowiązanie do dalszego rozwijania silnych więzi z państwami Ameryki Łacińskiej oraz do promowania obrony demokracji, praworządności i praw człowieka jako podstawy głębszej integracji i współpracy; wyraża głębokie zaniepokojenie brakiem poszanowania demokracji, praw człowieka i praworządności na Kubie oraz w Nikaragui i Wenezueli; z zaniepokojeniem odnotowuje rozwój sytuacji wyborczej w Brazylii i wyraża nadzieję, że nowy rząd pozostanie wierny zasadom demokracji i praworządności; pochwała wysiłki wszystkich stron zaangażowanych w proces pokojowy w Kolumbii; ponownie wyraża pełne poparcie dla tego procesu pokojowego i jego skutecznego wdrażania;

25. jest zdania, że chociaż miękka siła i rozwój instytucjonalny są ważne, nie mogą same wystarczyć do wywierania wpływu na świecie, w którym coraz większe znaczenie ma polityka zastraszania i twarda siła; uważa, że skuteczność polityki zagranicznej UE ostatecznie zależeć będzie w dużej mierze od skutecznej kombinacji narzędzi miękkiej i twardej siły, w tym otwartego dialogu, od jej zdolności do dawania przykładu oraz od zasobów i zdolności, które ją wspierają, w tym od odpowiednich zasobów finansowych, skutecznego multilateralizmu, połączenia miękkiej siły i wiarygodnej twardej siły, łączenia potencjału wojskowego oraz gotowości państw członkowskich do rezygnacji z uprawnień decyzyjnych w tym kontekście i do współpracy z NATO i innymi krajami o podobnych poglądach;

26. z zadowoleniem przyjmuje wzmoczoną współpracę obronną między państwami członkowskimi UE oraz kroki podjęte w celu zwiększenia autonomii wojskowej UE, a mianowicie ustanowienie w Brukseli wspólnego europejskiego centrum dowodzenia dla unijnych szkoleniowych misji wojskowych i zlikwidowanie przeszkód w rozmieszczeniu grup bojowych UE; jest zdania, że ustanowienie stałej współpracy strukturalnej (PESCO) w przedsięwzięciach w zakresie obronności oraz skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności (CARD) pomogą państwu członkowskiemu pogłębić współpracę obronną i efektywniej wydawać środki z budżetów na obronę; z zadowoleniem przyjmuje wniosek wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielki dotyczący Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju i nowych ram dla cywilnych misji w dziedzinie WPBiO, a także zobowiązanie do postępów w dziedzinie mobilności wojskowej w celu osiągnięcia europejskiej autonomii strategicznej, w tym za pośrednictwem Europejskiej Inicjatywy Interwencyjnej; uważa, że rozwój silnego przemysłu obronnego wzmacnia niezależność technologiczną UE, w tym przez promowanie jednolitego rynku produktów cyberbezpieczeństwa, w odniesieniu do których potencjał UE trzeba rozwijać;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

27. uważa, że zdolność wysyłania ekspertów cywilnych i sił zbrojnych do konfliktów na całym świecie z myślą o promowaniu pokoju i stabilności to niezbędny warunek wstępny uzyskania statusu wiarygodnej potęgi politycznej, zdolnej do zorganizowanego zapobiegania konfliktom zbrojnym, egzekwowania porozumień pokojowych i stabilizowania niestabilnych sytuacji po zakończeniu konfliktu; wzywa ESDZ i państwa członkowskie do rozwijania wystarczających zdolności cywilnych i wojskowych, obejmujących pełne spektrum zdolności lądowych, powietrznych, kosmicznych, morskich i cybernetycznych, a także do działania na rzecz prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego w pełni autonomicznych systemów uzbrojenia, aby bronić celów traktatu; podkreśla znaczenie bieżącej współpracy między Unią Europejską a NATO, co podkreślono w globalnej strategii UE i wspólnej deklaracji UE i NATO; podkreśla, że dalszy rozwój unii obronnej powinien uzupełniać cele stosunków zewnętrznych UE;

28. podkreśla, że opracowanie nowych formatów, takich jak Rada Bezpieczeństwa UE, popierana przez kanclerz A. Merkel i prezydenta E. Macrona, oraz nowe sposoby ściślejszej koordynacji w ramach UE i z organami międzynarodowymi mogłyby potencjalnie ułatwić skuteczniejszy proces podejmowania decyzji w ramach WPZiB; uważa, że równoległe z tworzeniem tych struktur należy opracować mechanizmy pozwalające zapewnić ich demokratyczną kontrolę;

29. popiera debatę prowadzoną w UE na temat nowych formatów, w tym propozycję przedstawioną przez przewodniczącego Komisji Jean-Claude'a Junckera w orędziu o stanie Unii z dnia 12 września 2018 r., aby przyjąć system głosowania większością kwalifikowaną w określonych obszarach WPZiB, w których traktaty aktualnie wymagają jednomyślności – objęłoby to w szczególności prawa człowieka, sankcje i misje cywilne; zachęca państwa członkowskie do zbadania sposobów, które pozwoliłyby im działać sprawniej w kontekście WPZiB i WPBiO; uważa, że stosowanie głosowania większością kwalifikowaną pozwoliłoby UE działać bardziej zdecydowanie, szybciej i sprawniej; wzywa Radę Europejską, aby podjęła tę inicjatywę, wykorzystując klauzulę pomostową (art. 31 ust. 3 TUE); zachęca Radę Europejską, by rozważyła rozszerzenie zakresu głosowania większością kwalifikowaną na inne dziedziny WPZiB w ramach szerszej debaty na temat stosowania głosowania większością w polityce UE; uznaje potrzebę poszukiwania kreatywnych rozwiązań dla przyszłej współpracy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie WPZiB i WPBiO, mając na uwadze zasady określone w rezolucji PE z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem;

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwom członkowskim.